

L'Opinió

REVISTA - PREMIA DE DALT

Principal

Portada

Bústia

Fòrum

Hemeroteca

II Època: Febrer 87

A veure si sabeu com es diu aquella mena d'esport que es practica cada quatre anys? Sí, senyor, ho acaba d'endevinar. És diu eleccions municipals. Acaba de guanyar cent mil pessetes i un pot de Dixan.

I a veure si sap com es diuen tota aquella sèrie de personatges que es reuneixen, discuteixen, reben suport o són vetats, aspiren, inspiren o respiren un lloc alt o tant els fa el lloc? Sí, senyor, s'anomenen candidats.

Una cursa, una loteria, una barreja de somnis i de malsons. Per això no és estrany trobar candidats que somnien el pare carbasser: del dos al quatre, del quatre al vuit, del vuit al pare carbasser.

Altres somnien romànticament mentre amb la margarida als dits van murmurant: m'estima, no m'estima, m'estima, no m'estima.

Altres tenen somnis evangelis i s'imaginen allò de "qui no està amb mi està contra mi".

Altres, per contra, tenen somnis de ric, s'imaginen a Montecarlo i davant la ruleta aposten: i i negre. Altres, tot jugant al dòmino, passen perquè se'ls han acabat les fitxes.

Els candidats que formen part d'una coalició acostumen a somniar amb la loteria de Nadal i s'imaginen els nens del col·legi de Sant Ildefons quan canten allò: el uno, el quatre, el cinco, el ocho.

En fi, un joc, un atzar, una loteria, on en últim terme tothom aspira a fer línia i a cantar BINGO!

FILIPRIM

